

בס"ד כה' אלול ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 18:22
 צאת השבת - 19:12
 רבנו תם - 19:56
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 737
 @ תשע"ה - תהא שנת עשירות המונית. (ברוחניות).
 @ השבת כה' אלול - יום בריאת העולם.
 @ בערב ראש השנה יש להכין "עירוב תבשילין".
 @ במוצאי שבת תחילת סליחות לאחינו האשכנזים.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "שוש אשיש"
 (ישעיה סא)
 התרת נדרים לנשים ביום שלישי

פרשת צלבים-ויילך
ראש השנה תשע"ה - שנת שמיטה

נהנים מהעלון?
 אוהבים לקרוא בו? תרמו השנה
 את פדיון הכפרות לחיזוקו.

מעייני הפרשה:
נצבים:
 אזהרה חמורה על שמירת הברית עם ה' ותורתו.
 לאחר החזרה בתשובה, ירחם ה' על עמו ויחזיר הנידחים.
 רשימת הברכות שתבאנה על שומרי התורה ומצוות.
 הבחירה בין החיים והטוב לבין המוות והרע, עם המלצה לבחור בחיים ובטוב.
ויילך:
 משה רבנו מעודד את העם לקראת כיבוש הארץ.
 מסירת הנהגת העם לידי יהושע בפומבי.
 ציווי הכהנים לקרוא את התורה בשנת השמיטה במעמד כל ישראל.
 משה כותב הדברים על ספר ומצווה להניחה בארון באוהל מועד.
"אתם נצבים היום"
 אתם אותיות אמת, אם תתנהגו באמת שלא תשקרו איש בחברו אז תהיו נצבים חיים וקיימים. בתיבת 'אתם' מרומז על מה שאמרו חז"ל "שלושה ספרים נפתחים בראש השנה, צדיקים בינונים רשעים", א מרמזת על הצדיקים שהיא אות ראשונה, ת מרמזת על הרשעים שהיא אות אחרונה, ומ' מרמזת על הבינונים שהיא באמצע הא-ב.
"כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו"
 למה אמר בפיך לפני לבבך, כי לפעמים הלב לא מתעורר. אז מקודם צריך להוציא מהפה לימוד ותפילות ואח"כ יתעורר הלב.
"והתברך בלבבו לאמר שילום יהיה לו"
 יש אנשים העוברים על כל העבירות שבתורה, אבל הם מצדיקים את עצמם על ידי זה שיש להם "לב טוב", וכאילו שמי שיש לו לב טוב מותר לו הכל, ועל אלה אומר הפסוק "והיה כשמעו את האלה הזאת... והתברך בלבבו" כלומר, הוא יתברך בזה ויתפאר במה שיש לו לב טוב ואזי יאמר שלום יהיה לי... אבל אז לא יאבה ה' סלוח לו... (כתב סופר)
"תקעו בחדש שפר בכסה ליום הגזר"
 (פנים יפות) רמז נפלא לקריעת הדין ע"י השופר. תחת אותיות חדש נמצא בסדר אחר אותיות גזר. תחת שפר נמצא אותיות קרע. ותחת בכסה אותיות דין. וזה הרמז ששפר קורע גזר דין! (ב. בר דין הי"ו)

"הנסתרות לה' אלקינו והגלויות לנו ולבנינו"
 לה' אלוקינו והגלויות לנו - ר"ת: אלול. בחודש אלול צריך האדם להתעורר ולשוב בתשובה שהוא עת רצון לקבלת התשובה וכן גם ימי הדין הבאים שהם: ראש השנה ועשרת ימי תשובה ויום הכיפורים. צריך לחפש בחורים ובסדקים ולשוב בתשובה שלימה זהו לעשות את כל דברי התורה הזאת דהיינו: בחודש אלול יעשה תשובה. (פתוחי חותם)
"בהצויות וקול שופר הריעו לפני המלך אלוקינו"
 (גבעת שאול) פסוק זה בא לרמז שמקול השופר צריך להקיץ ולהקדים לחזור בתשובה. בחצוצרות וקול שופר פריעו ר"ת שובה. לפני המלך אלוקינו חזרו היום בתשובה. (ב. בר דין הי"ו)
"תקיעות בשופר בראש השנה"
 א. אנו נוהגים לתקוע 101 קולות, וזה סדרן: 30 (תשר"ת, תשי"ת, תר"ת) מיושב. השאר במעומד: 30 בתפילת לחש של מוסף, 30 בחזרה של מוסף, 10 בקדיש "תתקבלי" לאחר מוסף ותרועה גדולה בסוף התפילה.
 ב. כל התקיעות נצרכות, ואסור להפסיק בדיבור מן הברכות הראשונות עד סוף התקיעות שלאחר חזרת התפילה. אלא שבדיעבד, אם דיבר - אינו חוזר ומברך.
 ג. המתפלל ביחידות אינו תוקע בתפילת לחש, אלא קודם למוסף ואחרי מוסף.
"תפוח בדבש=סגולה לזרע בר קיימא"
 מדוע: כידוע בראש השנה הקב"ה פוקד הרבה עקרות בבנים ישתבח שמו. 'אמרי נעים' אומר שדבר זה נרמז באכילה של תפוח בדבש. תפוח=494=פרו רבו=494. דבש=306=אשה=306.

פִּינֵת הַיָּבֵיבִים וְהַפְתָּגִּים
מה יום מיומים? = מה הסבה לשנוי זה?
דוגמה: מה יום מיומים שאתה לבוש מלבושים נאים בהדרו כה רב ביום חול?
מקור: אמרו: אותו היום הביאו כל סְהָרוֹת שְׁטָהָר ר' אֲלִיעֶזֶר וְשָׁרְפוֹם בְּאֵשׁ, וְנִמְנְו עֲלֵיו וּבְרָכוּהוּ. אָמְרוּ: מִי יֵלֵךְ וְיֹדִיעַ? אָמַר לָהֶם ר' עֲקִיבָא: אֲנִי אֵלֶיךָ, שְׁמָא יֵלֵךְ אֲדָם שְׂאִינוֹ הִגּוֹן וְיֹדִיעוֹ וְנִמְצָא מִחֲרִיב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ. מָה עָשָׂה ר' עֲקִיבָא? לָבַשׁ שְׁחוּרִים וְנִתְעַטֵּף שְׁחוּרִים וַיֵּשֶׁב לְפָנָיו בְּרוּחַ אֲרָבַע אַמּוֹת. אָמַר לוֹ ר' אֲלִיעֶזֶר: עֲקִיבָא, מָה יוֹם מִיּוֹמִים? [בָּבָא מְצִיעָא דָּף נט, עמוד ב']. (ניבונוכו)
"קול יון וקול אנה, קול חנן וקול כלם" מוזל טוב ואיחולים לפנחס ושירה יעקובי הי"ו וליצחק ודליה גלייבר הי"ו
 לנישואי תומר עם שירה-רבקה מנב"ת. יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

"קול יון וקול אנה, קול חנן וקול כלם" מוזל טוב ואיחולים לפנחס ושירה יעקובי הי"ו וליצחק ודליה גלייבר הי"ו
 לנישואי תומר עם שירה-רבקה מנב"ת. יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסירו מכשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

הסירו מכשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

העלון טעון גניזה
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

העלון טעון גניזה
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

קרבה שנת השבע - שנת השמיטה
השנה שנת תשע"ה, תהיה שנת שמיטה עם מסרים רבים:
א. שבת הארץ. הארץ אינה בבעלותנו הפרטית הבלעדית. מקור הריבונות אינו האדם אלא ה' "כי לי הארץ, כי גרים ותושבים אתם עמדי". לא רק זכויות יש לנו אלא בעיקר חובות. לכן עלינו לשמור על קדושתה, ואין לזרוע ולזמור בשמיטה.
ב. קדושת הפירות הגדלים בשנת השמיטה, זו מתבטאת בעיקר בהפקרתם וחלוקתם לכל שכבות החברה ובעיקר לחלשים שבה.
ג. שמיטת כספים בסוף שנת השמיטה-שש שנים או מתנהגים כבעלים על אדמתנו ובשנה השביעית מפקירים את כל היבול והצומח וכך זה גורם לעצור ולהקדיש זמן לחיי רוח.

"בניד כשחילי זתים" - חינוך
גם בשנה החדשה. משתדלים, להיות טובים יותר, רחמנים יותר; להתנהג יפה, לדבר יפה, לא לעשות מעשים רעים, לעשות הרבה מצוות, לחשוב מה מהמעשים שלנו צריך לתקן - כלומר: לעשות יותר טוב. כך אנו מגיעים מוכנים לראש השנה, וה' - שהוא המלך של כל העולם - שמח בנו. איך מתכוננים לרה"ש? כמובן, התעוררות "הנקודה הפנימית" אצל הילדים והנוער. יש לשים לב להדגשת מלכות ה' כדבר גדול ונפלא ולא כענין אימנטי. כמו כן "לאזן" בין המרכיב של יום הדין לבין ההמלכה. מתוך הדבר הגדול של המלכות ה', נובע הדין שהוא השווה בין "הרצוי למצוי".

<p>ברכה והצלחה כ"בניין ודיקלה ג'אז הי"ו זכות התהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה ואושר. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה והצלחה בלימודים לילדיהם שיזכו לשנים רבות טובות ונעימות.</p>	<p>רפואה שלימה כ"יעקב ועכ"י בן שושנה וגדעון הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות ושיצליח בלימודיו.</p>	<p>ברכה והצלחה כ"יעקב וזכיה דוד הי"ו זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלום. זיווג נגון ושרוש נשמתן הטהורה למוון בת גילה לליטל בת גילה מנב"ת וברכה והצלחה ורפואה שלימה לילדיהם שיזכו לשנים רבות</p>	<p>רפואה שלימה כ"גבי יצחק-פיר בן שולמית הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות</p>	<p>מרכות ואיחולים אפסיים כ"אופיר ואסתר מוסאי הי"ו להולדת הבת-טליה מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ברוחניות ובגשמיות. וברכה לשבתאי ושרה מוסאי ולאבי דפנה אבנעימי שירו נחת מיוצאי חלציהם</p>
---	---	--	--	---

<p>כל הישועות והברכות לנידנו אכ"י ועכ"יה מוסאי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בליוון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה. ויזכו לשנים רבות ונעימות. לרפואת ילדיהם וכל משפחתם ולהבדיל לעיני שלמה בלוק בן ליאון ז"ל</p>	<p>מרכות ואיחולים אפסיים כ"יצחק ורינה יעקובי הי"ו בהגיע הבן אבינעם נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו. שתרונ נחת מכל יוצאי חלציהם.</p>	<p>כ"כ"ה הנשים הצדקניות נסיעת התעוררות לקבר רחל ולכותל המערבי ביום שלישי ו' תשרי (14-09-30) יצאה מיבנה ב- 18:00. הרשמה ותשלום מראש חובה ורד: 052-4568600</p>	<p>מרכות ואיחולים אפסיים כ"לידי ורחל מוסאי הי"ו להולדת הבת-מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ברוחניות ובגשמיות. וברכה לאברהם ויוכבד מוסאי ולאבשלום מרים ועלני שירו נחת מיוצאי חלציהם</p>	<p>מרכות ואיחולים אפסיים כ"יעקב ורחל מוסאי הי"ו להולדת הבת-מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ברוחניות ובגשמיות. וברכה לאברהם ויוכבד מוסאי ולאבשלום מרים ועלני שירו נחת מיוצאי חלציהם</p>
---	---	---	--	--

<p>מזל טוב ואיחולים לבניי ש"למה ומלכה ז"ו הי"ו שיקי ואתי כ"אדר הי"ו לנישואי אורן עם ל"י מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"</p>	<p>רפואה שלימה כ"יצחק-חי כהן ז"ל בן פרידה יוסף הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות נא להתפלל לרפואתו</p>	<p>ברכה והצלחה כ"שמעון ושרה יוספי על תרומתם לזכוי הרבים זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלום. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, הצלחה לילדיהם וירוו מהם נחת ושלום.</p>	<p>רפואה שלימה כ"צ"פי אדרי הי"ו בת יהודית ודוד גירפי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות</p>	<p>מרכות ואיחולים אפסיים כ"לידי ורחל מוסאי הי"ו להולדת הבת-מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ברוחניות ובגשמיות. וברכה לאברהם ויוכבד מוסאי ולאבשלום מרים ועלני שירו נחת מיוצאי חלציהם</p>
---	--	--	---	--

<p>לע"י הצנועה והענוה שרה נאמן בת מזל ז"ל השבת פקידת שנתה. שתמליץ טוב בעד ילדיה ולרפואת בעלה אברהם בן מרים</p>	<p>לע"י הצנועה והענוה ש"למה ורחל מוסאי הי"ו בן אברהם וחנה ז"ל ביום ראשון כ"ו אלול פקידת שנתו. 17:30 העליה לבית העלמין שימליץ טוב בעד רעייתו ומשפחתו.</p>	<p>לע"י הצנועה והענוה שלמה בלוק בן ליאון ז"ל יום שלישי כ"ו אלול פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד משפחתו ובעד ורדה-רוזי נסימי מנב"ת</p> <p>לע"י הצנועה והענוה עליזה חיימוביט' בת אנט ז"ל ולע"י הצנועה והענוה פסקל בן חוה ז"ל. השבת פקידת שנתם שימליצו טוב בעד שושנה נאמן</p>	<p>לע"י הצנועה והענוה אליהו דניאלי בן ר' משה ורחל ז"ל השבת כ"ו אלול פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>כ"כ"ה הנשים הצדקניות: הזרת קללות ונדריים תתקיים אי"ה בבית הכנסת "אודה מעוד" רח' הנשיאים 3, יבנה. ביום שלישי כ"ו אלול ערב ראש השנה, בשעה 20:30 כל הנשים מוזמנות</p>
--	---	--	---	---

שבת שלום ומבורך

<p>לע"י צדקה וחסד: דניאל דינינו בן עליזה ז"ל לאה נאמן בת רבקה ז"ל מרים יעיש בת שמחה ז"ל ליאורה עטיה (נאמן) ז"ל בת שושנה שתחיה מזל דיין בת עליה ז"ל נזימה אלדד בת מרים ז"ל סלבינו כהני בת גולי ז"ל</p>	<p>לע"י צדקה וחסד: רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל שבתאי מוסאי בן זליכה ז"ל יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל שלמה קורלי בן דניאל ז"ל יפת בן דוד סעיד ז"ל</p>	<p>בריאות והחלמה איתנה: רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה הגנזרי אברהם בן חאנום הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נהיית מוסאי בת פרי מנב"ת רחל מוסאי בת ביבי מנב"ת</p>	<p>בריאות והחלמה איתנה: משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו</p>	<p>ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.</p>
--	--	--	---	--

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות והנהגות לראש השנה

א - מנהג יפה להביא על השלחן בבי לילות של ראש השנה, תמרים, רימונים, תפוח מרוקח בדבש, רוביה (בלשון ערבי לוביא), כרתי, סלקא (תרדים), וקרא (דלעת). ונכון לנהוג ולברך על פירות אלה **לאחר נטילת ידיים וברכת המוציא**, או לאחר ברכת המזון. ויש נוהגים בכל זה לפני נטילת ידיים, לאחר הקידוש מיד.

ב - יש להקדים ברכת הנהנין ואחר כך אמירת נוסח "יהי רצון", ולאחר שיברך על התמרים ויטעם מהם, יאמר "יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שיתמו אויבינו ושונאינו וכל מבקשי רעתינו", ויאכל עוד מהם ויכולים כל בני הבית לשמוע הברכה וה"יהי רצון" מגדול הבית ולצאת ידי חובתם.

ג - השומע מחבירו שאומר "יהי רצון", נכון שיענה אחריו "אמן" ורשאים גם כן לברך כל אחד ואחד בפני עצמו ולטעום ואין בזה שום חשש לברכה שאינה צריכה.

ד - יש נוהגים לאכול דגים בראש השנה לפרות ולרבות כדגים ויש נמנעים מאכילת דגים בראש השנה. יש נוהגים לאכול קישואים בליל ראש השנה, ואין לברך על זה בורא פרי האדמה, דדבר הבא בתוך הסעודה הוא, וכל שכן אם אוכלו עם פת, או שהיה אוכלו לגרור תאוות המאכל.

ה - יש שאין אוכלים ענבים בראש השנה, והטעם על פי הסוד. ודוקא ענבים שחורים, אבל ענבים לבנים המנהג לאוכלן. ויש נוהגים לאכול ריאה בראש השנה.

ו - מנהג נכון לאכול בראש השנה דברים שמנים (בשר שמן) ודברים מתוקים וטעימים לחיך, וככתוב (נחמיה ח') "לכו וכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו, כי קדוש היום לאדונינו, ואל תעצבו כי חדות ה' היא מעוכם". ואין להביא עצמו לידי בכיה ממש בתפילותיו.

ז - יתאמץ בכל כוחו לשלוט ביצרו **לבל יבוא לידי כעס והקפדה בתוך ביתו** בייחוד בלילי ראש השנה ויומיהם. ויטוב ארץ אפים מגבור, ומושל ברוחו מלוכד עיר. ונכון ללמוד משניות מסכת ראש השנה בסעודת ראש השנה, כי דבר בעתו מה טוב. (סנהדרין קא).

ח - נוהגים **שלא לישון בראש השנה**. ונכון להתגבר ולהשכים קום על כל פנים עם הנץ החמה, ולהתכוון לתפילה בכוונה כראוי. ואם הוא עייף ומוכרח לישון אחר האכילה, **מותד לישון אחר חצות היום**, בין ביום הראשון של ראש השנה, בין ביום השני של ראש השנה. **וכל היושב בטל כישון דמי**.

ט - אחר התפילה יסעד לבו וילך לבית הכנסת ללמוד כפי כוחו, ויש מסיימים ב' פעמים תהלים ואדרא רבה וזוטא בשני ימי ראש השנה. ולא יאבד היום הקדוש והנורא בשיחה בטלה.

י - אין להביא עצמו לידי בכיה ממש בתפלותיו, וכמבואר לעיל, שיום טוב של ראש השנה יש בו מצות שמחת יום טוב. וישמח ויבטח בהשיית שברוב חסדו וחמלתו יכתבהו עם בני ביתו בספר החיים והשלום, וכמו שאמרו בירושלמי (פ"ק דר"ה) ומי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו, אלו ישראל שיודעים שהן נידונים בראש השנה, והם לובשים ומתעטפים לבנים ומגלחים שערם, ואוכלים ושותים ושמים. ויודעים שהקב"ה עושה להם נסים, וכותב אותם בספר החיים והשלום. [לקו"י מועדים עמ' לב. שו"ת יביע אומר ח"י תאו"ח סי' מד].

יא - צריך לומר בתפלה של ראש השנה "המלך הקדוש" במקום האל הקדוש. ואם טעה וחתם "האל הקדוש", אם נזכר בתוך כדי דיבור, דהינו בתוך כדי אמירת "שלום עליך רבי", ומיד חתם "המלך הקדוש" יצא. ואם לא נזכר אלא לאחר מכן, או שהתחיל תיבת "אתה" בחרתנו, צריך לחזור לראש התפלה. ואין חילוק בזה בין תפלת ערבית של ראש השנה לשאר תפלות. [לקו"י יוסף על המועדים עמוד כד, חזון עובדיה על ימים נוראים עמוד קצ]

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - ניצבים ויכר

פרשת ניצבים תמיד תחול לפני ראש השנה שהוא יום הדין וכל העולם נשפט בו ובכללם עם ישראל: "ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם, כל איש ישראל, טפכם נשיכם וגרך... מחוטב עציך עד שואב מימך".

נשאלת השאלה: מדוע אומר **כל איש ישראל** באמצע הפסוק ולא בסופו לאחר הפירוט?

התשובה: **כל איש ישראל**, כוונת הכתוב **איש** זהו **אדם ירא שמיים**, וכך צריך להיות כל אחד מהם ולא רק ראשיכם זקניכם...

מתחילה הפרשה: "אתם ניצבים היום..." תרתי משמע "**היום**" ובכל יום נשפט האדם. ידוע כאשר אדם ישן בלילה, עולה הנשמה לתת דין וחשבון בבית דין של מעלה, וחומת בטביעת אצבע על מעשיו כדי שלא יכחיש ולכן אם ישכיל ויבין שכל ימיו במשפט, **אזי תמיד יהיה בתשובה**.

"אנכי כורת את הברית והאלה" (הקללה). לומדים מפסוק זה, מחד שיש בינינו לבין הקב"ה ברית, קדושה, תורה וחיים טובים ומאידך אֵלָה (קללה) וייסורים. אומר עיקר שפתי חכמים כי ע"י הייסורים והקללות, אתם נוהרים מלעבור על דברי התורה ולכן אתם קיימים לעולם, ומוכיח כי הקללות הם רק דברי פיוס כדי שנתקרב לבורא עולם והייסורים מכפרים על עוונותיו.

אומרת הגמרא "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא..." והכוונה גם להתקרב וגם להזדכך ולכן מגיע חודש אלול לכפר.

"**ולא אתכם לבדכם**" = ר"ת **אלול**.

"**שורש פורה ראש ולענה**" = ר"ת **שופר**.

"פן יש בככם", "**בככם**" = בחרו **כוס מלאה**, דהיינו, הברכות, המצוות והתורה **הקדושה**.

"**ונעשה ה' להם כאשר**" = ר"ת **וילך**. לאחר ששמע **שופר כוס מלאה**, אזי יכול ללכת לדרכו שמח וטוב לב. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

עירוב תבשילין

א - יום טוב שחל להיות בע"ש אסור לבשל לצורך השבת. השנה בע"ה בערב ראש השנה צריך לעשות עירובי תבשילין דהיינו שמניח תבשיל מעריו"ט לשבת. (ביום רביעי).

ב - נהגו להניח פת ותבשיל ושיעור התבשיל הוא עשרים ושבעה גרם. וטוב להחמיר להניח פת העירוב כשיעור ביצה.

ג - אף שמניח עירובי תבשילין ישתדל להקדים לבשל ביום טוב דהיינו יום שישי בבוקר כדי שיסיים בעוד היום גדול שאילו יזדמנו לו אורחים יוכל להגיש להם התבשילים.

ד - בשעה שמניח העירוב בעיו"ט יברך, "ברוך אתה ה'... על מצנת ערובי". (יאמר נוסח העירוב)

” ואבותינו סיפרו לנו ”

מעשה בחסיד חב”ד וחיל דרוזי

הכול התחיל מתוכנית כושלת שגם אני וגם אשתי נגיע לבית הכנסת לשמוע תקיעות שופר. זאת אינה משימה פשוטה כאשר בחסדי ה', יש לנו בית מלא ילדים קטנים, כולל תינוקת ופעוט בשלבי גמילה.

כך הייתה התוכנית: יש שלשה בתי כנסת ביישוב בו אני חי. עשיתי חשבון, שאם אתחיל את התפילה במניין המוקדם ביותר ואחזור הביתה באמצע התפילה, אשתי יכולה להגיע לבית כנסת השני לשמוע את התקיעות. אחרי שהיא תחזור, אני עוד אספיק להגיע לבית כנסת השלישי בזמן לתקיעת שופר.

אולם תוכנית לחוד ומציאות לחוד. כנראה ששרתה הרח על חזן בית כנסת השני, והתפילה הייתה איטית בהתאם. אשתי הבינה שאם היא תישאר עד התקיעות אני אגיע מאוחר מדי למניין האחרון, ולכן היא החליטה לוותר על התקיעות כדי לאפשר לי לשמוע אותן. משום מה חזן בית כנסת השלישי, פעל על פי מידת הזריזות וכאשר הגעתי התברר שבדיוק פספסתי את התקיעות. רצתי לבית הכנסת השני רק כדי להגיע בדיוק בזמן לאחרי התקיעות.

התבוננתי על ה”ביחד” והשוויוניות בזוגיות שלי ושל אשתי. לא זכינו לשמוע את תקיעות אבל לפחות היינו ביחד בלהחמיץ אותן. נזכרתי בסיפור של או. הנרי, ”מתנת חכמי קדם” על בני זוג אוהבים ועניים מרודים, שרצו לתת מתנות חג זה לזה. האישה ויתרה על אוצרה, שיערו הארוך, כדי לקנות רצועת עור לשעון של בעלה, כאשר בינתיים הוא מכר את השעון כדי לקנות מסרקות לשיער שכבר איננו.

אחרי התפילה חזרתי הביתה והתברר שלא תמו הפתעות היום. התחלנו לארגן סעודות חג ופתאום נפל המפסק הראשי של הבית. בחג של שלשה ימים (יומיים ראש השנה ושבת מיד אחריו), בו אנחנו מארחים שתי משפחות נוספות, אין חשמל- קרי אין מקרר, אור, מיזוג, פלטה לחימום אוכל וכדו'. תקוותי להחזיר את החשמל הוא שאמצא אדם שמותר לו להעלות את המפסק בחג, זאת אומרת אדם שאינו יהודי. אחרי כמה סיבובים בתוך היישוב אני מגיע למסקנה שהיישוב אינו יישוב מעורב. תוך כדי הסיבובים, אני פוגש ביוסי, חסיד חב”ד, שמציע לי ללכת לבסיס הצבאי הסמוך, אולי שם אמצא אדם שיכול לעזור. אני מתחיל לנוע לכיוון הבסיס ובכל רגע אוהב את הרעיון פחות. נראה לי כבר מעל ומעבר שיש חיילים שנמצאים בחג בבסיס כדי לשמור עלי ועל משפחתי, אז עוד להוסיף ולבקש מחייל להשתמש בזמן החופשי שלו ללכת בחום כדי לעזור למישהו מדת אחרת להקפיד על פרטי ההלכות שלהם. זה נראה לי כחוצפה בלתי נסבלת.

אני חושב על כל הדברים שלא הלכו היום על פי התוכנית. ונזכר בברכה מברכות השחר ”המכין מצעדי גברי” שמשמעותה - האדם חושב שהוא בשליטה על חייו, ויש לו את היכולת לתכנן אותם. אולם, בסופו של דבר מתברר לו שמי שמכין את צעדיו באמת אינו הוא אלא הקב”ה. הכרתו של האדם במציאות הזו לא מביאה אותו לתסכול, אלא להפך, הוא מברך את הקב”ה על כך.

אני מגיע לבסיס, מתברר שהגיע גם יוסי, החסיד חב”ד שפגשתי קודם. למרות שהוא כבר הלך לבסיס בבוקר כדי לדאוג שתהיה שם תפילה כולל תקיעות שופר, הוא חזר שוב כדי לוודא שכל מי שבבסיס שמעוניין בכך, יכול לשמוע את קול השופר. הוא מתחיל לתקוע עבור חייל אחד, אבל הקול מביא עוד ועוד חיילים להצטרף אליו. הרגשתי שאני נוכח במשמעות העמוקה של מצוות שופר. התקיעה לא נועדה רק לאנשים שכבר נמצאים בבית כנסת לבושים בגדי חג וסידור בידם, אלא השופר הוא קול

קריאה לאנשים להתעורר, להתאסף ולשוב אל ה', כמו בברכה בשמונה עשרה ”תקע בשופר גדול.. וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ.”

שמחתי שדווקא אלו התקיעות שהשלימו את התקיעות שהיו חסרות לי מהבוקר, ובכך נסגר המעגל הראשון.

אחרי התקיעות אני מאתר חייל דרוזי המשרת בבסיס. משום שאני במבוכה גדולה אני מגמגם אבל הוא לא היה צריך הרבה מילים. מיד הוא מבין את העניין, חיך אלי ובלו להסס הסכים לבוא לעזור. תוך כדי הליכה ביחד לביתי, התרשמתי גם מהדתיים העמוקה שלו, פתגם חוזר בפיו הוא ”הכול מן השמים”, וגם מהאנושיות שלו, לכל אדם שפגשנו, ילד או מבוגר הוא הקדים חיוך וברכה. במהלך ההליכה התבוננתי על ההבדלים שבין ההליכה שלי באותו היום שהיו לצרכי להליכותי ולהליכותיו של יוסי שהיו מכוונות לעזור לאחרים. אלוהים מעביר אותי סידרת חינוך על ”מצעדי גברי”, על איך צריך ללכת.

מגיעים לבית, החייל מעלה את המפסק נסגר המעגל החשמלי, וחוזר האור לביתנו. ניסיוננו לשכנע אותו לאכול ולנוח לא עלו בידינו, יש לו עבודה והוא חוזר לבסיס.

אני מלווה אותו חזרה לבסיס ובדרך הוא אמר לי ”יש לך ילדים חמודים”. ברכתי אותו שגם לו יהיה ילדים חמודים אבל אז הוא החיך התחלף בעצב והוא סיפר לי את סיפורו. כילד הוא התאהב בחורה מהכפר שלו, ושבע שנים הוא אהב אותה בכל ליבו, אבל לפני שהתחתנו, היא נפטרה ממחלה. אחרי מותה הוא נדר לזמן להאמין, ולא להתחתן, ובכלל אחרי מה שחווה זה לא נראה בכלל אפשרי להיות עם מישהי אחרת.

”אבל מה עם החיוך שלך?” אני שואל ”זה מבחוח” הוא עונה לי, העצב נמצא בפנים. מרשימה אותי מאוד מסירותו לאהובת ליבו, אולם זה יוסיף טרגדיה על טרגדיה אם הוא יקיים את נדרו. גדול עלי לתת מילות עידוד לאדם שחווה דבר כ”כ קשה, אבל אולי הגעתי למקום הזה כדי להיות חוליה מחברת. ספרתי לו על האורחים שלנו לחג, ביניהם אלמנה שבעלה נרצח זמן קצר אחרי החתונה, ובתהליך קשה מלווה בהרבה תובנות עמוקות על החיים היא מצא את דרכה חזרה לחיים: לאהבה, זוגיות והורות. אני משתף אותו בדברים שלמדתי ממנה ולבסוף שנינו מברכים אחד את השני לשלום.

בתפילות החג מופיעות את הפסוק בתהילים ”וימלכותו בְּכֹל מְשָׁלָה”, ה”מאור עיניים” דורש את הפוסק, שבעולם (מלכות ה') הכול הוא משל. העלאת המפסק וסגירת המעגל החשמלי הוא בעצם משל לכל מה שעבר עלי באותו היום, סגירת מעגלים בין בני אדם שנותנים אחד לשני חשמל, אנרגיה של חיים.

(הרב יעקב נגן הי”ו)

”חודו של ראש השנה

בראש השנה השלים הקב”ה את כל מעשי בראשית.

בראש השנה נפקדו שרה רחל ורנה, שהיו עקרות.

בראש השנה יצא יוסף מבית האסורים.

בראש השנה בטלה עבודת אבותינו במצרים ובאה להם ראשית גאולתם.

בראש השנה נברא האדם הראשון.

בשעה **ראשונה** עלה במחשבה, בשעה **שניה** נמלך במלאכי השרת, בשעה **שלישית** כינס עפרו, בשעה **רביעית** גיבלו, בשעה **חמישית** רקמו, בשעה **ששית** עשאו גולם והעמידו על רגליו, בשעה **שביעית** זרק בו נשמה, בשעה **שמינית** הכניסו לגן עדן, בשעה **תשיעית** ציווהו על עץ הדעת, בשעה **עשירית** עבר על ציוויו, בשעה **אחת עשרה** נידון ובשעה **שתיים עשרה** יצא במחילה לפני הקב”ה.